

РЕШЕНИЕ

№ 938

гр. Бургас, 08.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XXII СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: НИКОЛАЙ С. ГЕМЕДЖИЕВ

при участието на секретаря МИЛИЦА Т. ДИМИТРОВА
като разгледа докладваното от НИКОЛАЙ С. ГЕМЕДЖИЕВ
Административно наказателно дело № 20212120203**1 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН по повод постъпила в съда жалба подадена от Г. Й. Т., ЕГН ***** с адрес: гр.Бургас, ж.к.“М....р.....“, блок *, вход *, етаж * ап.***.

Жалбата е подадена против Наказателно постановление №НП-30/16.03.2021 г., издадено от Председателя на Комисията за енергийно и водно регулиране.

С това Наказателно постановление (НП) на основание чл.53, ал.1 от ЗАНН, чл.36, ал.2 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационни услуги (ЗРВКУ) за нарушение на чл.1*, ал.* ЗРВКУ на жалбоподателя е наложено административно наказание по вид „глоба“ в размер от 2 000.00 лева.

С жалбата се иска отмяна на процесното НП. В с.з. жалбоподателят поиска от съда да уважи жалбата.

Административнонаказващия орган (АНО) след редовно призоваване не се явява. За него се явява представител, който моли за постановяване на решение, с което процесното НП да бъде потвърдено с присъждане на

юрисконсултско възнаграждение.

ПО ДОПУСТИМОСТТА НА ЖАЛБАТА:

Процесното НП е връчено лично на жалбоподателя на 15.06.2021 г., видно от приложената към него разписка, а жалбата е постъпила при наказващия орган на ***.06.2021 г.

Ето защо съдът намира, че жалбата е процесуално допустима за произнасяне, тъй като е подадена в седемдневния преклузивен срок по чл.59, ал.2 във връзка с чл.8* ЗАНН във връзка с 183, ал.3 и ал.* НПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

УСТАНОВЕНО ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

Председателят на КЕВР възложил на комисия извършването на извънредна проверка за прилагането от „ВиК“ ЕАД – Бургас на цени на услугата „доставяне на вода на друг ВиК оператор“ за времето от 01.08.2019 г. до 30.0*.2020 г. В проверката участвал и св. И.С. – главен експерт при КЕВР.

В изпълнение на възложеното, с писмо от 29.05.2020 г. било изискано от „ВиК“ ЕАД – Бургас да представи копия от протоколи за подадените водни количества от водоснабдителната система „Камчия“ на „ВиК – Сливен“ ООД и копия от издадените фактури за доставената вода на „ВиК – Сливен“ ООД за периода от 01.08.2019 г. до 30.0*.2020 г.

С вх. № В-1*-1*-10/16.06.2020 г. на КЕВР били представени 9 броя фактури за доставена вода, както и копие от договор за предоставяне на вода на „ВиК – Сливен“ ООД.

На 2*.0*.2020 г., на база извършена проверка по документи, без да се извършват допълнителни проверки на място, комисията по проверката съставила констативен протокол, в който посочила, че „ВиК“ ЕАД, в нарушение на Указанията за образуване на цените на водоснабдителните и канализационните услуги, е издало фактури за предоставяне на услугата „пречистване на отпадъчни води“, сред които и процесната, по цена за стопански потребители със степен на замърсеност 1, без да е доказало принадлежността на тези потребители към тази категория. С писмо от

30.0*.2020 г. „ВиК“ ЕАД – Бургас дало писмени обяснения по съставения констативен протокол.

На 01.10.2020 г. св. И.С. съставил на жалбоподателя, по реда на чл. *0, ал. 2 от ЗАНН, АУАН за това, че за периода 31.03.2020 г. – 16.0*.2020 г. „ВиК“ ЕАД гр.Бургас е следвало да предостави ВиК услуги по цени, утвърдени с Решение №Ц-3*/23.12.2019 на КЕВР. Свидетелят И.С. преценил, че като изпълнителен директор на „ВиК“ ЕАД – Бургас жалбоподателят Г.Т. е допуснал нарушение на чл. 1*, ал. *, вр. с чл. 36, ал. 2 от ЗРВКУ.

Административнонаказващият орган, сезиран с преписката по акта, пристъпил към издаване на НП, като също счел фактическите констатации за безспорно установени и на 16.03.2021 г. издал обжалваното постановление, с което за нарушение по чл. 1*, ал. * от ЗРВКУ и на основание чл. 36, ал. 2 от ЗРВКУ наложил на жалбоподателя административно наказание „Глоба” в размер на 2000 лева.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства, обективирани в гласните и в писмените доказателства и доказателствени средства, които са непротиворечиви и допълващи се. По делото не се събра доказателствен материал, който да поставя под съмнение така установените факти. Фактическата обстановка, като цяло не се оспорва и от жалбоподателя.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Наказателно постановление е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 3* ал. 2 от ЗРВКУ, а АУАН е съставен от оправомощено за това лице по смисъла на чл. 3* ал. 1 от ЗРВКУ, вр. чл. 2*, ал. 2 от ЗРВКУ. Въпреки това съдът счита, че при издаването на НП са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до отмяна на атакуваното НП.

Настоящото производство е строго формален процес, който се провежда в стриктно регламентирани срокове, част от които са регламентирани в разпоредбата на чл. 3* от ЗАНН. Съгласно въпросната разпоредба, сроковете по чл. 3*, ал. 1 от ЗАНН са давностни. Давността е институт на материалното право и за срока по чл. 3*, ал. 1 от ЗАНН съдът трябва да следи служебно. Началото на тримесечната административнонаказателната давност е обусловено от откриването на

нарушителя (чл. 3*, ал. 1 от ЗАНН). Под откриване на нарушителя следва да се разбира не моментът, в който съответното длъжностно лице е изградило своята субективна представа относно индивидуализиращите белези на нарушителя, а моментът, в който е било обективно възможно да се изгради тази субективна представа. При неспазване на една от двете алтернативно предвидени предпоставки по чл. 3*, ал. 1 от ЗАНН, а именно да не се състави АУАН в срок от три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението (две и повече години за определени нарушения), не следва да се образува административнонаказателно производство, а образуването се прекратява.

В конкретния случай, проверката е била осъществена само по документи, като компетентните лица са изискали предоставяне на различни документи. С писмо с вх. № В-1*-*0-10/16.06.2020 г. (изх. № К-1380-3/15.06.2020 г. на „ВиК“ ЕАД - Бургас), контролните органи са били известени за вмененото на жалбоподателя нарушение.

Предвид на това се налага извода, че считано от дата 16.06.2020 г. нарушението и нарушителят са били известни за администрацията на КЕВР, защото именно от тази дата е било обективно възможно актосъставителят да изгради своята субективна представа относно индивидуализиращите белези на нарушителя и деянието. Контролните органи са имали обективната възможност да констатираят нарушението, тъй като всички данни, даващи основание да се прецени извършено ли е нарушение или не, са били на разположение на наказващия орган. При това положение служителите са разполагали с тримесечен срок, считано от 16.06.2020 г., да съставят акт за установяване на административното нарушение. В случая актът е съставен след изтичане на предвидения в разпоредбата на чл. 3*, ал. 1 от ЗАНН тримесечния срок, а именно на 01.10.2020 г., което е абсолютна пречка за допустимо развитие на АНП. Административнонаказващият орган не е съобразил това обстоятелство и като е издал обжалваното наказателно постановление, въз основа на така съставения акт, е допуснал съществено процесуално нарушение, което не може да бъде отстранено в съдебната фаза на производството.

Отделно от това Фактическата обстановка описана в АУАН и НП е доста хаотична. Налице е несъответствие между фактическото и

юридическото формулиране на административно наказателното обвинение, което не позволява формиране на еднозначни правни изводи досежно волята на наказващият орган по фактите и по приложението на закона. На места се сочи, че нарушението е извършено от Т., а на други места от ЮЛ „ВИК“ ЕАД Бургас. След просторно описание на нарушението /НП е от 8 страници/ не става ясно кой е субекта на адм.наказателна отговорност. Тези нарушения са съществени, няма как да бъдат санирани и водят до отмяна на НП на процесуално основание.

С оглед изхода на делото, разноските следва да бъдат присъдени в полза на жалбоподателя. По делото е представен договор за правна защита и съдействие, съгласно който договореното възнаграждение за процесуално представителство на жалбоподателя е 300 лв. С оглед на което следва в полза на жалбоподателя да се присъдят разноси в претендирания минимален размер от 300 лева, на основание чл. 63, ал. * от ЗАНН.

Поради посоченото дотук процесното НП следва да бъде отменено.

Предвид горното и на основание чл.63, ал.1 ЗАНН ***. Наказателен състав на
Районен съд – Бургас

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №НП-30/16.03.2021 г.,
издадено от Председателя на Комисията за енергийно и водно
регулиране;

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на
Г. Й. Т., ЕГН ***** с адрес: гр.Бургас, ж.к.“М....р.....“, блок *,
вход *, етаж * ап.*** сумата от 300.00 лева, представляваща
направени деловодни разноси.

*Решението, съгласно чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр. Бургас на основанията, предвидени в Наказателнопроцесуалния кодекс (чл.3*8 НПК) и по реда на Глава Дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс (чл.чл.208-***8 АПК)*

в четиринадесетдневен срок от деня на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____